

25. Chúa Giêsu rửa chân cho các môn đồ của mình

Giăng 13: 1-17

Tin Mừng Theo Giăng

Đó là buổi tối của Bữa tối cuối và Chúa Giêsu đã nhân cơ hội cuối cùng để chia sẻ bữa ăn thiêng liêng với những người bạn hữu thân nhất của Ngài. Khi màn đêm buông xuống tối hôm đó, Chúa Kitô đã chuẩn bị cho các môn đệ của Ngài những gì Ngài biết sẽ sớm trở thành nỗi kinh hoàng cho họ. Giờ của Ngài đã đến. Khi mọi người biết rằng cái chết đang đến gần, họ sẽ thường chia sẻ những suy nghĩ rất quan trọng với họ. Trong vòng mười lăm giờ, Ngài sẽ bị đóng đinh. Năm chương tiếp theo của Phúc âm Giăng, tập trung vào những giờ cuối cùng và những suy nghĩ thiết yếu mà Chúa Giêsu sẽ chia sẻ với mười hai môn đệ trước khi Ngài bị bắt trong Vườn Gethsemane.

¹Trước ngày lễ Vượt Qua, Đức Chúa Giêsu biết giờ mình phải lìa thế gian đang trở về cùng Đức Chúa Cha đến rồi; Ngài đã yêu kẻ thuộc về mình trong thế gian, thì cứ yêu cho đến cuối cùng. ²Đang bữa ăn tối, ma quỷ đã để mưu phản Ngài vào lòng Giu-đa Ích-ca-ri-ốt con trai Si-môn (Giăng 13:1-2).

Biểu tượng của Sự Vượt qua

Trước khi chúng ta tìm cách hiểu chính đoạn văn đó, hãy để cố gắng có được một bức tranh về căn phòng trông như thế nào vào tối hôm đó. Khi mọi người nghĩ về Bữa ăn tối cuối cùng, họ thường hồi tưởng lại bức tranh nổi tiếng của Leonardo da Vinci. Có lẽ nó đã trở thành tác phẩm nổi tiếng nhất của ông vì gần như tất cả mọi người đã nhìn thấy một bản sao của nó ở đâu đó. Sự phổ biến của bức tranh xuất phát từ thực tế là nó khác với các chân dung điển hình trong ngày. Leonardo muốn hiển thị biểu cảm con người của mỗi môn đồ tại thời điểm sau khi Chúa Giêsu tuyên bố rằng một trong số họ sẽ phản bội Ngài. Ông vẽ chúng theo một đường thẳng để chúng ta có thể thấy biểu cảm trên khuôn mặt của chúng. Mặc dù nó là một bức tranh đẹp, nhưng nó không miêu tả sự kiện này vì nó sẽ xuất hiện theo những gì chúng ta biết về văn hóa thời đó. Nhiều chi tiết khác nhau, ví dụ, cách thức Lễ Vượt Qua này, bữa tối theo nghi thức của người Do Thái cho Lễ Vượt qua, sẽ được phục vụ và các sắp xếp điển hình xung quanh bàn.

Chúng ta cần phải xóa hoàn toàn hình ảnh của bức tranh này khỏi tâm trí của chúng ta nếu chúng ta tưởng tượng căn phòng này xuất hiện như thế nào trong đêm trang trọng đó. Chúa Giêsu và mười hai môn đệ đã đến một phòng lớn phía trên đã được chuẩn bị bởi Giăng và Phi-ơ-rô (Lu-ca 22: 8), và Kinh thánh nói rằng đó là bữa ăn của lễ Vượt qua truyền thống mà họ đã ăn: **“dọn lễ Vượt Qua. ¹⁴ Đến giờ, Ngài ngồi bàn ăn, các sứ đồ cùng ngồi với Ngài”** (Lu-ca 22: 13-14). Các môn đồ ngả quanh chiếc bàn hình chữ U gọi là Triclinium. Ba cái bàn được ghép lại với nhau tạo thành hình chữ U, theo truyền thống cách mặt đất khoảng mười tám inch. Các môn đệ có lẽ ngồi thấp xuống mặt đất trên đệm hoặc một chiếc ghế tựa thấp. Họ sẽ dựa vào một cánh tay, tay trái để tự do lấy thức ăn trên bàn. Nằm ngả trên những chiếc ghế dài theo cách như vậy có nghĩa là đầu của mỗi người nằm gần ngực của người nằm nghiêng về bên trái.

Được đặt trên bàn, chúng ta sẽ tìm thấy toàn bộ bữa ăn, không chỉ bánh mì và rượu vang. Tất nhiên, vì chúng ta không ở đó, chúng ta không thể biết chính xác những gì Chúa Giêsu và các môn đệ của Ngài đã chia sẻ tối hôm đó. Có nhiều tranh luận giữa các học giả Kinh Thánh về việc liệu đây có phải là bữa ăn Lễ Vượt Qua truyền thống hay một bữa ăn bình thường của người Do Thái.

Tôi tin rằng đây sẽ là bữa ăn Lễ Vượt qua vì, như Ga-li-lê, bữa ăn Lễ Vượt qua có thể được ăn vào ngày trước những người ở Giu-đa. Sự chuẩn bị cẩn thận đã được thực hiện cho bữa ăn này. **“Đức Chúa Giêsu sai Phi-e-rơ và Giăng đi, mà phán rằng: Hãy đi dọn lễ Vượt Qua cho chúng ta ăn” (Lu-ca 22: 8).** Trên bàn, sự bày biện của đồ ăn sẽ chứa một đĩa với một chồng ba *matzot*, (những miếng bánh mì không men mỏng). Chúng ta cũng đã tìm thấy các thực phẩm khác trên đĩa Lễ Vượt qua truyền thống (*ke'ara*), bao gồm sáu mặt hàng có ý nghĩa đặc biệt đối với người Do Thái. Những vật phẩm này được phục vụ để nhắc nhở họ về cuộc sống khắc nghiệt mà họ đã có ở Ai Cập trước khi sự giải thoát của Chúa Thánh Thần khỏi ngôi nhà nô lệ (Xuất 13: 3). Các mục này như sau:

1. & 2. Maror và Chazeret: Hai loại thảo mộc đắng, tượng trưng cho sự cay đắng và khắc nghiệt của chế độ nô lệ, mà người Do Thái phải chịu đựng ở Ai Cập cổ đại. Đối với Maror, nhiều người sử dụng cải ngựa mới xay hoặc toàn bộ rễ cải ngựa. Chazeret thường là rau diếp romaine với rễ có vị đắng. Hoặc rau diếp ngựa hoặc romaine có thể được ăn để hoàn thành mitzvah của việc ăn các loại thảo mộc đắng trong thời gian của bữa ăn nhẹ.
3. Charoset: Một loại trái cây và hạt ngọt ngào, màu nâu, đại diện cho vữa được sử dụng bởi nô lệ Do Thái để xây dựng kho của Ai Cập.
4. Karpas: Một loại rau không phải là thảo mộc đắng, thường là rau mùi tây, nhưng, đôi khi, một số thứ như cần tây hoặc khoai tây nấu chín, nhúng vào nước muối (tùy chỉnh Ashkenazi), giấm (tùy chỉnh Sephardi), hoặc charoset (truyền thống cũ, vẫn còn phổ biến ở Yemenite Người Do Thái) khi bắt đầu Bữa ăn nhẹ.
5. Zeroa: Một chân cừ nướng, tượng trưng cho món korban Pesach (lễ cúng Pesach), đó là một con cừu được dâng trong Đền thờ ở Giê-ru-xa-lem và sau đó nướng và ăn như một phần của bữa ăn trong Bữa ăn nhẹ đêm.
6. Beitzah: Một quả trứng nướng, tượng trưng cho món korag chagigah (lễ hiến tế) được dâng trong Đền thờ ở Giê-ru-xa-lem và được ăn như một phần của bữa ăn trong đêm Seder.

Đối với mỗi người ở bàn, cũng có một chiếc cốc bằng đất được đổ đầy, một số người nói, với nước nho nguyên chất; những người khác nói rằng đó là rượu vang. Điểm quan trọng ở đây là nó là quả của cây nho. Mỗi người sẽ uống từ cốc vào bốn lần riêng biệt trong bữa ăn. Đêm này là một dịp đặc biệt hàng năm, vì vậy cần có sự chuẩn bị về phía các gia đình Do Thái. Người mẹ của gia đình sẽ dành cả tuần trước bữa ăn Lễ Vượt qua để dọn dẹp nhà cửa, tỉ mỉ trong việc loại bỏ mọi phế liệu hoặc vụn bánh mì có men (*men*) trong đó:

Trong bảy ngày phải ăn bánh không men: vừa đến ngày thứ nhất, hãy dẹp men khỏi nhà đi; vì hễ ai ăn bánh có men từ ngày thứ nhất cho đến ngày thứ bảy, thì sẽ bị truất ra khỏi Y-so-ra-ên. (Xuất Ê-díp-tô Ký 12:15).

Người đứng đầu gia đình người Do Thái chính thống vẫn cầu nguyện lời cầu nguyện này trước bữa ăn, “tất cả đều thuộc quyền sở hữu của tôi, mà tôi đã thấy và những gì tôi chưa thấy, có thể là vô nghĩa, vì nó được coi là bụi của Trái đất.” Thông thường, một trò chơi nhỏ được chơi với trẻ em bằng cách giấu chỉ một mẩu bánh nhỏ có men trong đó. Người mẹ sau đó sẽ nói cho trẻ biết nơi cuối cùng còn lại để đứa trẻ có thể tìm thấy nó và đốt nó trên lửa.

Nghi thức loại bỏ men (*men*) ra khỏi nhà là một phần thiết yếu của lễ Vượt qua, ngày đầu tiên của Lễ Bánh không men.

Câu hỏi 1) Tầm quan trọng của việc loại bỏ men trước bữa ăn Lễ Vượt qua là gì? Điều đó có liên quan gì đến cuộc di cư khỏi Ai Cập, và điều đó liên quan đến người tin vào Chúa Kitô như thế nào?

Vào một dịp trước đó, Chúa Giêsu đã cảnh báo các môn đệ của Ngài về men của người Pha-ri-si, đề cập đến giáo huấn đầy kiêu hãnh của họ. Ngài cảnh báo rằng, nếu nó tìm thấy chỗ trong trái tim của họ, nó có thể lan rộng và thối hỏng trái tim của các môn đệ (Ma-thi-ơ 16: 6). Men là biểu tượng của tội lỗi, và tất cả những gì không lành mạnh hay trung thực. Men hay men rượy là những gì mà Sứ đồ Phao-lô đã đề cập khi ông viết:

⁶ Thật anh em chẳng có cơ mà khoe mình đâu! Anh em há chẳng biết rằng một chút men làm cho cả bột dậy lên sao? ⁷ Hãy làm cho mình sạch men cũ đi, hầu cho anh em trở nên bột nhồi mới không men, như anh em là bánh không men vậy. Vì Đấng Christ là con sinh lễ Vượt Qua của chúng ta, đã bị giết rồi. ⁸ Vậy thì, chúng ta hãy giữ lễ, chớ dùng men cũ, chớ dùng men gian ác, độc dữ, nhưng dùng bánh không men của sự thật thà và của lễ thật. (1 Cô-rinh-tô 5:6-8).

Men, nói về tội lỗi, làm hỏng tinh thần của chúng ta. Men là một loại nấm làm phồng bánh mì. Các hoạt động của men sục khí bột. Đó là hình ảnh một người đàn ông bị bản ngã của anh ta phồng lên, nghĩ về bản thân mình khi anh ta không là gì. Chúng ta phải thoát khỏi niềm kiêu hãnh và tự túc của mình và mình bạch và chân thành trước Thiên Chúa của chúng ta.

Khi chúng ta đến với Chúa Kitô, chúng ta phải bỏ lại tất cả thế giới phía sau và nói không với sự phục vụ với Sa-tan và các công việc của mình. Chúng ta không còn thói quen cho phép các tội lỗi cai trị chúng ta. Chúa Kitô, Con Chiên Vượt Qua của chúng ta đã hy sinh để chúng ta có được sự giải thoát từ Ai Cập, một bức tranh của hệ thống thế gaian. Máu của con cừu đã được đổ ra và đổ ra cửa nhà chúng ta.

Lu-ca thêm vào sự hiểu biết của chúng ta về các sự kiện tối hôm đó khi họ ngả quanh bữa ăn Lễ Vượt qua. Một cuộc tranh cãi lớn nhất nảy sinh trong đó các môn đồ:

²⁴ Môn đồ lại cãi lẫy nhau, cho biết ai sẽ được tôn là lớn hơn hết trong đám mình. ²⁵ Nhưng Ngài phán cùng môn đồ rằng: Các vua của các dân ngoại lấy phép riêng mình mà cai trị, những người cầm quyền cai trị được xưng là người làm ơn. ²⁶ Về phần các ngươi, đừng làm như vậy; song ai lớn hơn trong các ngươi phải như kẻ rất nhỏ, và ai cai trị phải như kẻ hầu việc. ²⁷ Vì một người ngồi ăn với một người hầu việc, ai là lớn hơn? Có phải là kẻ ngồi ăn không? Nhưng ta ở giữa các ngươi như kẻ hầu việc vậy. (Lu-ca 22:24-27).

Anh em có thể tưởng tượng Chúa Giêsu ngồi quanh bàn tối hôm đó như thế nào, lắng nghe cãi nhau và cãi nhau xem ai là người vĩ đại nhất trong số họ không? Sau khi trải qua ba năm cuối đời của Ngài với những người đàn ông này, truyền đạt cho họ con đường của vương quốc của Thiên Chúa, Ngài thực sự phải đau đớn khi nghe họ cãi nhau và cố gắng giành lấy vị trí. Lu-ca không đề cập đến việc rửa chân. Giảng là người duy nhất nói về hành động phục vụ này, nhưng có khả năng là, trong khi cuộc tranh cãi đang xảy ra, Chúa Giêsu đã nhân cơ hội này để dạy cho họ một bài học về đối tượng. Chúa Giêsu thường sử dụng hình ảnh và sự kiện như những bài học để minh họa cho sự dạy dỗ của Ngài, và đây sẽ là cơ hội lý tưởng. Chúng ta biết rằng, đôi khi trong bữa ăn, Ngài đứng dậy khỏi bàn và bắt đầu làm gương lãnh đạo đầy tớ cho họ.

Rửa chân

Mọi người từ bên ngoài đất nước đã phải đến trước ít nhất một tuần vì bất kỳ ai đến từ một đất nước bên ngoài Israel không thể thờ phượng trong Đền thờ trước khi trải qua bảy ngày thanh tẩy nghi lễ. Sự thanh tẩy này giải thích tại sao những người cai trị người Do Thái, khi buộc tội Chúa Giêsu trước Phi-la-tô, sẽ không vào nhà của Pontius Pilate, Người kiểm sát La Mã. Để vào nhà của người ngoại sẽ yêu cầu họ phải trải qua nghi thức thanh tẩy một lần nữa để ăn lễ Vượt qua (Giăng 18: 28).

Cũng như các thành phố cổ khác cùng thời, đường phố Giê-ru-xa-lem có rất ít lề đường; do đó, đi bộ từ nơi này đến nơi khác là một công việc lộn xộn, với đôi giày làm bằng dép da buộc quanh chân bằng dép. Bụi bẩn và bùn sẽ lọt vào giữa các ngón chân và sẽ cần rửa chân khi vào từng hộ gia đình. Cuối cùng, những đồ đất nung hoặc đồ đựng bằng đá lớn với nhiều gallon nước đã ở gần lối vào để làm nghi lễ rửa tay và rửa chân.

Mỗi bình chứa hai mươi đến ba mươi gallon (Giăng 2: 6), sáu bình đá chứa đầy nước mà Chúa Giêsu đã biến thành rượu trong tiệc cưới ở Ca-na xứ Ga-li-lê có thể là những chiếc lọ được sử dụng để rửa tay và chân khi bước vào đám cưới. Một người hầu thường giặt giũ khi mỗi người đến. Một số người Do Thái tin rằng chỉ những người nô lệ dân ngoại chứ không phải người Do Thái mới nên rửa chân vì nhiệm vụ này rất buồn tẻ. Trong bữa ăn Lễ Vượt qua, Chúa Giêsu đã chia sẻ với bạn hữu của Ngài, có khả năng không có người hầu nào sẵn sàng. Dù thế nào đi nữa, chúng ta thấy rằng, khi mỗi môn đệ đến, không ai rửa chân, thay vào đó chọn bắt đầu ngả quanh bàn với đôi chân vẫn còn bẩn.

Sự phục vụ đầy tớ mẫu mực

³ Đức Chúa Giêsu biết rằng Cha đã giao phó mọi sự trong tay mình, và mình đã từ Đức Chúa Trời đến, cũng sẽ về với Đức Chúa Trời, ⁴ nên đứng dậy khỏi bàn, cởi áo ra, lấy khăn vắt ngang lưng mình. ⁵ Kế đó, Ngài đổ nước vào chậu, và rửa chân cho môn đồ, lại lấy khăn mình đã vắt mà lau chân cho. ⁶ Vậy, Ngài đến cùng Si-môn Phi-e-rơ, thì người thưa rằng: Chúa ôi, chính Chúa lại rửa chân cho tôi sao! ⁷ Đức Chúa Giêsu đáp rằng: Hiện nay ngươi chẳng biết sự ta làm; nhưng về sau sẽ biết. ⁸ Phi-e-rơ thưa rằng: Chúa sẽ chẳng rửa chân tôi bao giờ! Đức Chúa Giêsu đáp rằng: Nếu ta không rửa cho ngươi, ngươi chẳng có phần chi với ta hết. ⁹ Si-môn Phi-e-rơ thưa rằng: Lạy Chúa, chẳng những rửa chân mà thôi, lại cũng rửa tay và đầu nữa! (Giăng 13:3-9).

Có thể căn phòng im lặng khi Chúa Giêsu đứng dậy khỏi vị trí của Ngài trên bàn và bắt đầu cởi đồ bên ngoài của Ngài. Tôi chắc chắn rằng các môn đệ tự hỏi những gì Ngài dự định bằng cách cởi áo choàng của Ngài và đặt áo cầu nguyện của mình cho đến khi Ngài trông như một phần của người hầu. Khi Ngài đi đến lối vào cửa, quấn một chiếc khăn quanh Ngài và đổ đầy một chậu nước, chắc hẳn họ đã rất hoang mang. Chúa đã dạy họ một cách dễ nhìn nhất bằng gương của Ngài. Ngài biết rằng đây sẽ là một bài học sống còn cho họ, và Ngài muốn nó sống động trong tâm trí họ.

Câu 2) Câu ba và bốn được liên kết với nhau bằng từ "nên." Giảng chỉ ra điều gì cho chúng ta khi

ông liên kết hai suy nghĩ này lại với nhau? Biết nguồn gốc của Ngài và uy quyền của Ngài, làm thế nào Chúa Giêsu liên quan đến nhiệm vụ phục vụ của con người mà Ngài chọn để thực hiện?

Khi người đàn ông hay người phụ nữ của Chúa biết họ là ai trong Chúa Kitô và những gì Chúa Kitô đã làm cho họ, họ sẽ không phải làm hài lòng bản chất của mình, tức là bản ngã của họ. Khi mọi người thực sự hiểu rằng họ là con trai và con gái của Thần hằng hữu, được mua bởi dòng máu quý giá của Ngài (Khải huyền 5: 9), họ được trao quyền cúi thấp trước mọi nhiệm vụ mà Chúa đặt ra trước họ. Họ có thể từ chối mong muốn làm hài lòng bản thân và đặt người khác lên trên tình yêu dành cho Chúa Kitô.

Không có gì trở nên quá nguy hiểm đối với chúng ta khi làm cho Chúa Kitô khi chúng ta biết vị trí của mình trong Chúa Kitô và những gì Ngài đã làm cho chúng ta. Chúng ta có thể nhìn vào gương với một hình ảnh bản thân khỏe mạnh và nhắc nhở bản thân rằng chúng ta có thể không giàu có trong thế gian này, nhưng Ngày đó sẽ đến khi chúng ta sẽ nhận được phần thưởng là những người hầu của Chúa hằng sống. Có lòng tự trọng lành mạnh đối với ngay cả người bất hạnh nhất trên thế gian này, người hiểu được ý nghĩa của việc trở thành con của Chúa.

Đó là một trong những bài học cuối cùng của Chúa Kitô mà Ngài đã rời bỏ chúng ta khi Ngài còn ở trần gian. Điều cần thiết đối với Chúa Giêsu là những người theo Ngài sẽ phục vụ lẫn nhau và, đồng thời, họ sẽ hiểu họ đã sạch sẽ như thế nào bởi Lời mà Ngài đã nói với họ. Ngài đã mạnh mẽ minh họa một sự thật sẽ dẫn dắt họ trong những ngày sắp tới.

Câu 3) Tại sao anh em nghĩ Phi-e-rơ miễn cưỡng cho phép Chúa Giêsu rửa chân? Phi-e-rơ sẽ hiểu điều gì sau đó bằng cách rửa chân? Chúa Giêsu có ý gì khi nói: “Nếu ta không rửa chân cho con thì con không có phần gì nơi Ta cả? (Giăng 13: 8).

Anh em đã bao giờ có ai đó rửa chân trong một buổi lễ rửa chân chưa? Đó là một trải nghiệm khiêm tốn và thực sự, không thoải mái, đặc biệt là đối với một người tự hào. Phi-e-rơ từ chối hành động này, điều đã chứng minh sự khiêm nhường của Chúa Giêsu. Làm thế nào Thầy có thể rửa chân cho anh ta? Đối với Phi-e-rơ đáng lẽ phải là cách khác. Nhiệm vụ buồn tẻ đó là điều mà chỉ một người hầu sẽ làm! Trong ngôn ngữ Hy Lạp, các từ "bạn hữu" và "ta" được nhấn mạnh cùng nhau. Phi-e-rơ hoài nghi về ý nghĩ. Phản hồi của ông ấy là; “Chính Chúa rửa chân cho tôi sao!” Ông nói trong câu tám, “Chúa sẽ chẳng rửa chân cho tôi bao giờ!”

Niềm kiêu hãnh tự khẳng định trời dậy trong Phi-e-rơ khi nghĩ đến việc Chúa Giêsu rửa chân. Kiểu niềm tự hào này là bản chất xác thịt mà tất cả chúng ta có. Nếu anh ta có đôi chân bẩn, anh ta sẽ tự làm sạch chúng, cảm ơn! Thật không hợp khi Phi-e-rơ nghĩ đến việc Thầy của mình rửa chân cho mình. Tất cả chúng ta phải cẩn thận khi suy nghĩ của chúng ta trái ngược với những gì Chúa muốn dạy chúng ta. Cách của Ngài không phải là cách của chúng ta. Thông thường, cách làm việc của Chúa sẽ đi ngược lại hạt giống bản chất con người chúng ta. Chúng ta thích làm mọi thứ theo cách của chúng ta, ngoài sự giúp đỡ của Chúa. Học cách nhận ra những suy nghĩ đó, và khi Chúa ban cho anh em một khoảnh khắc có thể dạy dỗ được, hãy nhận thức và cởi mở với những gì mà Thánh Linh muốn dạy cho anh em. Nếu anh em không, anh em có thể bỏ lỡ những sự thật thiết yếu mà Chúa muốn tiết lộ cho anh em!

Tắm và rửa chân

¹⁰ Đức Chúa Giêsu đáp rằng: “Ai đã tắm rồi, chỉ cần rửa chân, thì được sạch cả. Và, các người đã được tinh sạch, nhưng chưa được tinh sạch đều.” ¹¹ Vì Ngài đã biết ai sẽ phản Ngài; tại thế cho nên Ngài phán rằng: các người chẳng phải hết thảy đều được tinh sạch. ¹² Sau khi đã rửa chân cho môn đồ, Ngài mặc áo lại; đoạn ngồi vào bàn mà phán rằng: các người có hiểu điều ta đã làm cho các người chẳng? ¹³ Các người gọi ta bằng Thầy bằng Chúa; Các người nói phải, vì ta thật vậy. ¹⁴ Vậy, nếu ta là Chúa là Thầy, mà đã rửa chân cho các người, thì các người cũng nên rửa chân lẫn cho nhau. ¹⁵ Vì ta đã làm gương cho các người, để các người cũng làm như ta đã làm cho các người. ¹⁶ Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người, đây tớ chẳng lớn hơn chủ mình, sứ giả cũng chẳng lớn hơn kẻ sai mình. ¹⁷ Ví bằng các người biết những sự này, thì có phước, miễn là các người làm theo. (Giăng 13:10-17).

Khi Giăng viết về các sự kiện của đêm đó, ông suy ngẫm về việc ông nhìn thấy Chúa Kitô rửa chân Giu-đa (câu 10). Vào thời điểm viết Tin Mừng (khoảng năm 90 sau Công nguyên), Giăng đã tìm hiểu về thỏa thuận được thực hiện giữa Giu-đa và các nhà tôn trưởng Do Thái, và nhìn lại, ông nghĩ rằng Chúa Giêsu biết về sự phản bội, nhưng ông vẫn rửa đôi chân của Giu-đa. Lu-ca đã làm chứng trong Tin Mừng của mình rằng đã đi xuống trước khi họ ngồi xuống cho bữa ăn Lễ Vượt qua (Lu-ca 22: 1-6).

Các môn đệ sau đó đã hiểu (câu 7) rằng, giống như người Do Thái đến Giê-ru-xa-lem sớm để tắm rửa hoặc nghi lễ tắm trong nước của Mikveh trước bữa tiệc, nên Chúa Giêsu sẽ tẩy sạch họ khỏi tội lỗi bằng sự hy sinh của Ngài trên thập tự giá. Sự thanh tẩy khỏi tội lỗi này đã được báo trước trong Ngày Chuộc Tội trong Cựu Ước, một kiểu hy sinh của Chúa Kitô: **vi trong ngày đó các người được chuộc tội và tẩy sạch tất cả tội lỗi mình. Trước mặt CHÚA, các người được tẩy sạch.** (Lê-vi 16: 30). Thư của Phao-lô gửi cho Titus cũng nói về việc rửa này:

Không phải cứu vì việc công bình chúng ta đã làm, nhưng cứ theo lòng thương xót Ngài, bởi **sự rửa về sự lại sanh** và sự đổi mới của Đức Thánh Linh (Tít 3:5).

Trước hết, có việc rửa trong nước, tắm rửa toàn bộ tự nhiên của chúng ta là biểu tượng của sự thanh tẩy tâm linh trên thập giá của Chúa Kitô. Khi một người đàn ông đến gần Chúa, anh ta phải đến bằng cách bần thờ tế lễ. Phải có một con chiên thay thế hy sinh thay cho người đàn ông sẽ đến gần Chúa. Không có sự đổ máu, không thể đến gần Chúa:

Theo luật pháp thì hầu hết mọi vật đều nhờ huyết mà được sạch: không đổ huyết thì không có sự tha thứ. (Hê-bơ-rơ 9:22).

Vì sanh mạng của xác thịt ở trong huyết; ta đã cho các người huyết rưới trên bàn thờ đặng làm lễ chuộc tội cho linh hồn mình; vì nhờ sanh mạng mà huyết mới chuộc tội được. (Lê-vi 17:11).

Bàn thờ nói về việc rửa sạch bằng máu, tức là toàn bộ con người cần được làm sạch. Chúa Giêsu đã nói rõ với Phi-e-rơ rằng, trừ khi máu hy sinh của Chúa Kitô trên cây Calvary rửa sạch cho anh ta, anh ta không có phần chi nào với Chúa Kitô. Không thể có cách tiếp cận với một vị thần linh thiêng trừ khi sự hy sinh của Calvary đã bị buộc tội (bị ai đó chiếm giữ sự khai trình của họ) để

tha thứ cho họ khỏi tội lỗi.

“Ai đã tắm rồi, **chỉ cần rửa chân**, thì được sạch cả” (Giăng 13:10).

Câu 4) Điểm nào mà Chúa Giêsu đang đưa ra bằng cách nói rằng chỉ có đôi chân Phi-e-rơ cần được rửa chứ không phải toàn thân?

Trước khi một linh mục có thể vào Thánh địa, tức là, phòng bên ngoài của chính Đền thờ, anh ta phải rửa tay và chân tại nhà thờ bằng la đồng hoặc chậu.

Người dùng các tấm gương của mấy người đàn bà hầu việc nơi cửa hội mạc, chế ra một cái thùng và chân thùng bằng đồng. (Xuất Ê-díp-tô Ký 38:8).

²⁵ Hỡi người làm chồng, hãy yêu vợ mình, như Đấng Christ đã yêu Hội thánh, phó chính mình vì Hội thánh, ²⁶ để khiến Hội nên thánh sau khi **lấy nước rửa và dùng Đao làm cho Hội tinh sạch**, ²⁷ dâng tỏ ra hội thánh đầy vinh hiển, không vết, không nhăn, không chi giống như vậy, nhưng thánh sạch không chỗ trách được ở trước mặt Ngài. (Ê-phê-sô 5:25-27).

Các người đã được **trong sạch**, vì lời ta đã bảo cho (Giăng 15:3).

Việc áp dụng cái chết của Chúa Kitô trên thập tự giá đến với chúng ta qua Lời Chúa. Thông qua việc chúng ta nhận được Lời của Thiên Chúa, tức là thông điệp về sự đầy đủ của sự hy sinh của Chúa Kitô và sự vâng phục của chúng ta đối với điều đó, chúng ta được tẩy sạch. Tuy nhiên, chúng ta vẫn phải sống trong hệ thống thế gian này, điều đó trái ngược với Chúa. Khi chúng ta bước qua cuộc đời này, sẽ có những lúc chúng ta phạm tội. Có những lúc chân của chúng ta (nói về việc đi bộ hàng ngày của chúng ta) sẽ bị bẩn. Chúng ta phải rửa chân, đó là biểu tượng của việc thú nhận tội lỗi của chúng ta và bước đi trong sự tha thứ của Ngài. Chúa Giêsu nói với các môn đồ của Ngài rằng họ đã sạch vì Lời mà Ngài đã nói với họ.

Bởi vì họ đã ở với Chúa Kitô, họ đã biết Ngài và sẽ sớm hiểu lý do cái chết của Ngài là sự hy sinh cho tội lỗi. Họ sẽ nhớ lại những lời của Ngài và hiểu lý do cho cái chết của Ngài. Họ cũng sẽ đánh giá cao ý nghĩa sâu sắc hơn trong việc rửa chân mà Ngài đã thực hiện cho họ tối hôm đó. Sau khi Chúa Kitô rời bỏ họ, tôi chắc chắn họ đã nhớ lại nhiều lần Ngài đã phục vụ họ như thế nào trong đêm cuối cùng của họ, do đó nhắc nhở họ về cách phục vụ lẫn nhau.

Làm sạch thông qua xưng tội

Năm 1818, một trong sáu phụ nữ có con đã chết vì một thứ gọi là "sốt sinh nở". Thói quen hàng ngày của một bác sĩ sau đó bắt đầu trong phòng mổ, nơi anh ta thực hiện khám nghiệm tử thi, và từ đó anh ta thực hiện các vòng của mình để kiểm tra các bà mẹ tương lai. Thậm chí không ai nghĩ sẽ rửa tay, ít nhất là cho đến khi một bác sĩ tên Ignaz Semmelweis bắt đầu thực hành rửa tay nghiêm ngặt. Ông là bác sĩ đầu tiên liên quan đến việc thiếu rửa tay với tỷ lệ tử vong rất lớn. Tiến sĩ Semmelweis chỉ mất một phần năm mươi, nhưng các đồng nghiệp của ông đã cười nhạo ông. Ông nói: "Vật liệu bị phân hủy truyền đến vết thương gây sốt khi sinh con. Tôi đã chỉ ra cách phòng ngừa. Tôi đã chứng minh tất cả những gì tôi đã nói. Nhưng trong khi chúng tôi nói chuyện, nói

chuyện, nói chuyện, phụ nữ đang chết. Tôi không hỏi cho bất cứ điều gì làm rung chuyển thế giới, chỉ có điều bạn phải rửa tay. " Tuy nhiên, hầu như không ai tin anh ta.

Chúng ta thấy ngay cả trong tự nhiên, làm thế nào bệnh có thể lây lan khi không có sự làm sạch. Nhiễm trùng có thể dẫn đến tử vong trừ khi nó được dừng lại. Tội lỗi cũng giống như một căn bệnh và sẽ tiếp tục lây lan trừ khi nó được dừng lại. Nhờ Chúa Kitô, việc thanh tẩy luôn có sẵn cho chúng ta. Tất cả chúng ta là Kitô hữu cần phải dành thời gian để thú nhận tội lỗi của mình rằng chúng ta có thể bước qua cuộc đời này với một lương tâm trong sáng trước mặt Thiên Chúa và con người. Bất cứ khi nào Thánh Linh chỉ cho chúng ta điều gì đó mà chúng ta đã nói hoặc đã làm không hài lòng với Ngài, chúng ta phải thú nhận với Chúa rằng chúng ta có thể được tha thứ và tẩy sạch. Sau khi chúng ta nhận được sự tha thứ, chúng ta cầu xin sự giúp đỡ của Chúa Thánh Thần để chúng ta có thể vượt qua lần tiếp theo khi chúng ta bị cám dỗ bước đi trong tội lỗi. Cách sống này được mô tả là bước theo với Thánh Linh. Nếu chúng ta làm điều này, chúng ta sẽ nhận thức rõ hơn về đôi chân bản của mình khi Chúa đang phán bởi Chúa Thánh Thần. Nếu chúng ta không thực hiện, trái tim của chúng ta có thể trở nên cứng rắn thông qua tội lỗi. Tông đồ Giăng đã hiểu và chỉ dẫn chúng ta theo cách này:

⁸ Ví bằng chúng ta nói mình không có tội chi hết, ấy là chính chúng ta lừa dối mình, và lẽ thật không ở trong chúng ta. ⁹ Còn nếu chúng ta xưng tội mình, thì Ngài là thành tín công bình để tha tội cho chúng ta, và làm cho chúng ta sạch mọi điều gian ác. ¹⁰ Nhược bằng chúng ta nói mình chẳng từng phạm tội, ấy là chúng ta cho Ngài là kẻ nói dối, lời Ngài không ở trong chúng ta. (1 Giăng 1:8-10).

Nhờ Chúa Kitô, chúng ta có thể biết rằng chúng ta được tẩy sạch khỏi tội lỗi của mình và được hưởng mối tương giao mật thiết với Thiên Chúa. Ngài đã thanh luyện chúng ta khỏi *TẤT CẢ* sự bất chính. Chúa Thánh Thần sẵn sàng dẫn dắt chúng ta và giữ cho chúng ta bước đi trên con đường mà Ngài muốn chúng ta đi. Thành công của chúng ta không phụ thuộc vào khả năng của chúng ta. Đời sống Kitô hữu tùy thuộc vào Chúa Kitô và sự tha thứ của Ngài. Nếu chúng ta kêu cầu Chúa tha thứ cho tội lỗi của mình, thì Ngài đã làm cho chúng ta sạch sẽ qua sự hy sinh của Ngài, và Ngài sẵn sàng hướng dẫn chúng ta và tiếp tục dọn bước đi của chúng ta khi chúng ta học cách bước theo Ngài. Ngài sẽ dẫn dắt chúng ta từ một mức độ vinh quang tiếp theo cho đến khi chúng ta gặp Ngài trực tiếp (2 Cô-rinh-tô 3:18).

Cầu nguyện: Thưa Cha, cảm ơn vì sự cung cấp ân sủng của Cha trong việc tẩy sạch tội lỗi. Hãy giúp chúng con đáp ứng nhanh chóng với Thánh Linh của Cha. Cảm ơn Cha đã cúi xuống để phục vụ chúng con, mặc dù Cha là Chúa của tất cả. Hãy để chúng con tìm thấy niềm vui trong việc giúp đỡ người khác bên cạnh Cha. Amen!

Keith Thomas

Email: keiththomas@groupbiblestudy.com

Website: www.groupbiblestudy.com